

kel 25, stk. 8, som findes i udkastet til konventionen – i hvert fald det sidste udkast, vi andre har fået lov til at se – hvoraf det fremgår, at afgørelser i Styrelsesrådet træffes med to tredjedels flertal, og hvor Danmark har én stemme, og som altså er af overnational karakter?

Skal ministerens oplysninger nu forstås således, at det er lykkedes Danmark at få enstemighed i Styrelsesrådet?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Konventionen forhandles.

Det spørgsmål, som hr. Albrechtsen rejser her, har jeg redegjort for før. Det er nogle rent praktiske spørgsmål – hvem der skal stå for, at huslejen bliver betalt, eller at huset bliver købt, og hvor man nu skal være, og den slags spørgsmål – som man kan overlade til Styrelsesrådet. Det er et mellemstatsligt samarbejde. Det er endda defineret i Maastricht-Traktaten på en sådan måde, at det heller ikke kan blive til andet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1458

12) Til justitsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Blev der truffet beslutninger eller draget konklusioner vedrørende Europolkonventionen på det uformelle indenrigs- og justitsministermøde i Paris den 19. april 1995, herunder om det franske forslag om, at der ikke skal være parlamentarisk kontrol med Europol?«

Skriftlig begrundelse

På uformelle ministerrådsmøder kan der ikke tages beslutninger eller konkluderes, men ifølge Information den 19. april 1995 ser dette netop ud til at være sket i forbindelse med et fransk forslag om, at der ikke skal være parlamentarisk kontrol med Europol.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo konstatere, at ministeren bliver ved med at påstå, at der er tale om et mellemstatsligt samarbejde, selv om det rent faktisk stadig væk ligger sådan, at beslutningerne i Styrelsesrådet vil blive truffet med flertalsafgørelser.

Dette spørgsmål rækker videre i sagen om, hvilken orientering Folketinget skal have om disse her beslutninger. Jeg kan forstå, at offentligheden og Folketinget her i spørgetiden ingen orientering skal have om det konkrete indhold i, hvad det er, man forhandler om, og hvilke konsekvenser det får for registrerede danskere.

Vi skal heller ikke have at vide, hvordan det går med opbygningen af Europol. Jeg synes, det er overordentlig utilfredsstillende, at man, når man nu havde muligheden for at orientere Folketingets Europaudvalg forud for det uformelle justitsministermøde, så ikke gjorde det, og at man ikke forelagde et forhandlingsmandat forud for et sådant møde.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare på det spørgsmål, der blev stillet her. Efter et uformelt møde, hvor der ikke var nogen skriftlige forslag, og hvor jeg ikke vidste, hvad der ville være på dagsordenen, var det svært at redegøre nærmere for tingene, end vi hidtil har gjort.

Men det vil være sådan, at da det er en konvention, kan den ikke tiltrædes, uden at den godkendes af Folketinget, og Folketinget er altså løbende blevet orienteret om, hvad der er foregået på møderne.

Men i øvrigt vil jeg sige til det spørgsmål, der er stillet, at som det fremgår af min besvarelse af det foregående spørgsmål, var der på det uformelle møde den 19. april også diskussion om de institutionelle spørgsmål.

Justitsministeriet har, som jeg tidligere nævnte, efterfølgende ved skrivelse af 24. april orienteret Folketingets Retsudvalg om drøftelserne på ministermødet. Af denne orientering fremgår det, at ministrene ud over drøftelserne af egenaccessspørgsmål havde en uformel drøftelse af de institutionelle spørgsmål. Det drejede sig særlig om spørgsmålet om kontrol med Europols budget, spørgsmålet om EF-Domstolens kompetence og spørgsmålet om Europa-Parlamentets rolle i relation til det kommende Europol.

Med hensyn til spørgsmålet om parlamentarisk kontrol fremkom formandskabet med et mundtligt kompromisforslag, hvorefter Europa-Parlamentet informeres og høres vedrørende Europolspørgsmål i overensstemmelse med Unionstraktatens art. K.6.

Formandskabet lagde endvidere op til, at man i konventionsteksten præciserer, at Europa-Parlamentet årligt skal have tilsendt en rapport